

رحمانوف

رحمانوف (rah.ma.naf)، شاه زمان، روستای صیاد در ناحیه شهر طوس ۱۹۴۶م - ، ادب پژوه تاجیکستانی. در ۱۹۶۸م زبان و ادبیات فارسی تاجیکی را در دانشگاه آموزگاری دوشنبه به پایان برد و در پژوهشگاه زبان و ادبیات رودکی فرهنگستان علوم تاجیکستان به کار پرداخت. از ۱۹۹۰م در دانشگاه آموزگاری دوشنبه ادبیات تدریس کرده است. وی در ۱۹۸۳م دانشنامه دکتری ادبیات شناسی گرفت. رحمانوف شماری کتاب و مقاله درباره ساختار شعر فارسی تاجیکی تألیف کرده است.

از آثارش: بیت و مناسبات آن در شعر (۱۹۸۰م)؛ مسمط، تشکل و تحول آن (۱۹۸۷م)؛ عینی و شعر (۱۹۹۴م).

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۴۳۹

Раҳмонов

Раҳмонов, Шохзамон, рустои Сайёд дар ноҳияи Шаҳри Тӯс 1946 - , адабиётшиноси тоҷикистонӣ. Дар 1968 факултаи забону адабиёти форсии тоҷикиро дар Донишгоҳи омӯзгории Душанбе ба поён бурд ва дар Пажӯҳишгоҳи забон ва адабиёти Рӯдакии Академияи илмҳои Тоҷикистон ба кор пардохт. Аз 1990 дар Донишгоҳи омӯзгории Душанбе адабиёт тадрис кардааст. Вай дар 1983 мадраки доктории адабиётшиносӣ гирифт. Раҳмонов шуморе китобу мақола дар бораи сохтори шеърҳои форсии тоҷикӣ таълиф кардааст.

Аз осораш: Байт ва муносиботи он дар шеър (1980); Мусаммат, ташаккул ва таҳаввули он (1987); Айни ва шеър (1994).

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
саҳ. 439.